

SOCIETATEA ROMÂNEASCĂ GLOBALĂ

Consiliul Mondial Român (CMR) a luat naștere în ziua de 27 Martie 2001 la Atlanta, în cadrul Adunării de Constituire la care au participat reprezentanții unor organizații din Statele Unite, Basarabia și România, și a fost conceput ca o alianță de organizații legal constituite, care-și păstrează identitatea și independența. Este un fel de ONU românesc. Președintele a fost investit cu sarcina de a stabili strategia și de a reprezenta organizația. Secretariatul general duce la îndeplinire deciziile președintelui, luate după consultarea cu diversele organizații membre. Există un departament economic, cultural, un departament de presă și purtător de cuvânt. Studiem în prezent posibilitatea să avem un reprezentant permanent pe lângă Congresul Statelor Unite cu rolul evident de a constitui un important centru de lobby românesc. De asemeni s-a creat o legătură flexibilă de informare asupra activităților și mai ales al profilului și tendințelor CMR, prin intermediul listei de comunicări între membri, deschisă public Ambasadei la Washington, Guvernului, mass-mediei și altor români individuali. Rețeaua de ziare și alte mijloace de mass-media care accesează informațiile despre diverse comunități românești din întreaga lume, primite și retransmise prin intermediul CMR, se întinde în țări din Europa, Basarabia, Iugoslavia, Ucraina, Statele Unite, Canada, Australia. În general propunerile, pozițiile, inițiativele sunt supuse discuției prin intermediul listei de comunicări de pe Internet. După prezentarea lor publică, discuțiile au

loc fie prin contacte directe, fie prin alte mijloace de comunicare: scrisori, fax, Internet, datorită faptului că organizațiile se găsesc practic pe toate meridianele globului. Concluzia finală se materializează prin acțiuni sau documente elaborate de președinție și difuzate de secretariat prin corespondență oficială sau prin comunicate de presă. Totuși organizațiile membre au libera alegere de a nu participa la unele acțiuni comune. Ori de câte ori au loc acțiuni culturale pe plan local, se specifică faptul că respectivele manifestări au loc în organizarea asociației locale sub egida CMR. Desfășurăm campanii de masă cum ar fi: cererea ca tratatul cu Rusia să facă referire la Pactul Ribbentrop-Molotov și la restituirea Tezaurului României; denunțarea acțiunilor antiromânești duse de autoritățile comuniste de la Chișinău; recunoașterea Mitropoliei Basarabiei; sprijinirea românilor din Bucovina, Ucraina și Iugoslavia pentru păstrarea identității românești; abrogarea Art 16(3) din Constituția României, care menține discriminarea bazată pe domiciliu și lipsește România de aportul economic, financiar, politic și diplomatic al românilor de peste hotare. În general, strategia urmărește punerea în practică a concepțiilor cuprinse în studiul realizat de CMR privind perspectivele de dezvoltare ale societății românești globale și se desfășoară etapizat în conformitate cu programul de acțiune stabilit prin Rezoluția de la Atlanta.

1.1. ANALIZĂ GENERALĂ

Ca urmare a exodului masiv și al înstrăinării unei mari părți a populației prin modificările teritoriale impuse României, s-a ajuns de la o concentrare zonală la globalizarea națiunii române. Ca urmare în strategia generală de dezvoltare națională, numele România trebuie să capete un înțeles extins, de la teritoriul administrativ, la acela de complex național alcătuit din teritoriul național (teritoriul de formare și dezvoltare a poporului român), populația aferentă acestui teritoriu și națiunea română răspândită în afara acestui teritoriu. Migrațiile acestui secol al unor întregi grupuri bine conturate etnic și deschiderea căilor de informare fără frontiere au creat premisele accelerării procesului globalizării, afectând pozitiv marile puteri absorbante ale potențialului uman din țările întârziate economic. Parte din valorile create de efortul comun al acestor grupuri în cadrul unor sisteme politice și economice propice dezvoltării, pot fi redistribuite spre origini, prioritar spre țările de proveniență ale acelor grupuri care și-au conservat identitatea națională. Un rol important în menținerea acestei identități îl constituie persistența regimurilor din țările originare de a menține legături statornice și de a sprijini comunitățile răspândite global (vezi Israel, Ungaria, Polonia). În România, guvernele post-comuniste au instaurat o relație de tip metropolă-colonie cu românii de peste hotare, care inevitabil are un efect de înstrăinare, mai ales la generațiile tinere. Fără o integrare socială, culturală și politică a milioaneilor de compatrioți de peste hotare, autoritățile române ratează exploatarea întregului potențial uman, economic, financiar, politic și diplomatic al diasporei. Pentru integrarea acestui segment important al diasporei este nevoie, în primul rând, de crearea cadrului legislativ și concomitent al celui organizatoric cu instituțiile aferente.

1.2. POTENȚIALUL DIASPOREI

Conform unor statistici, mai mult sau mai puțin exacte, în lipsa unor instrumente corecte de evaluare, în afara granițelor trăiesc în jur de 12 milioane de români, în acest fel putând aprecia o populație românească globală de aproximativ 34 de milioane, din care 36% locuiesc în afara României. Din această populație, generația emigrației continuă să-și păstreze trainice legăturile spirituale cu țara. Este încă o generație activă care încearcă să mențină sentimentul identității naționale la cei născuți pe alte meleaguri, pregătindu-i astfel să devină extensia României peste hotare. Aceste noi generații educate și integrate complet în viața țărilor lor pot deveni elementele de suport ale României, rezervorul de investiții și cunoștințe, sursa creșterii influenței românești pe plan internațional.

Este un suport cu atât mai prețios cu cât vine de la oameni complet integrați și influenți în țările lor și de aceea acestora trebuie să li se creeze posibilitatea de a deveni participanți activi la viața publică a României. Dacă nu se contracarează din timp tendința naturală de atrofie și dispariție a identității românești la noile generații născute în medii naționale și culturale printr-o legătură permanentă cu mediul național românesc și prin crearea unui cadru legislativ și organizatoric apt să reintegreze românii din afara granițelor, atunci resursele umane, economico-financiare și politico-diplomatice ale acestora vor fi irosite pentru România.

1.3. RELAȚIILE DIASPORA-AUTORITĂȚI

Cerem actualei puteri politice a Bucureștiului atât la nivel guvernamental cât și la nivel de partide politice:

- să se angajeze în contact direct și dialog cu diaspora;
- să ia în considerație și să analizeze valoarea economică, diplomatică și social-politică a propunerilor și invitațiilor venite din diasporă;
- să desființeze discriminarea cetățenilor români pe baza domiciliului;
- să își reînnoiască interesul activ pentru menținerea identității membrilor comunităților românești atât din apropierea cât și cu precădere a comunităților românești distanțate geografic, deoarece trebuie remarcat că pericolul înstrăinării crește proporțional cu depărtarea față de țară;
- să promoveze libera circulație a informațiilor din și despre diaspora pentru întreținerea relațiilor cordiale cu românii de peste granițe;
- să renunțe la filtrarea până la blocare a informațiilor despre diaspora în favoarea unei prezentări corecte. Prezentarea diasporei în termeni reali va duce la aplanarea fricțiunilor inițiate de regimul comunist și la instalarea dialogului deschis ca mijloc de comunicare și colaborare;
- să reanalizeze activitatea ambasadelor, consulatelor și centrelor culturale subvenționate de guvern, care prin dezvoltarea unor relații de tip clientelar cu anumite grupuri nereprezentative pentru populația românească, devin focare de infiltrare, dezbinare și control a comunităților, creind tensiuni între diasporă și autorități. Propunem remedierea acestei situații.

1.4. PROPUNERI LEGISLATIVO-ORGANIZATORICE

1.4.1. Cadrul legislativ

- a. eliminarea Art.16 (3) din Constituție, pentru a permite participarea la viața publică a cetățenilor români de pretutindeni;
- b. eliberarea unui Act de Identitate Unic pentru toți cetățenii români, indiferent de domiciliu. Această

propunere a fost făcută încă din septembrie 2000, dar a fost preluată sub o formă modificată de către guvernul Ungariei. Prin existența acestui Act de Identitate, nu numai că se va elimina o discriminare, dar se va crea și instrumentul de evaluare corectă a numărului românilor existenți în întreaga lume. Și alte țări au acte de identitate unice și la purtător pentru cetățenii lor;

c. existența unui singur tip de pașaport indiferent de locul domiciliului;

d. modificarea Legii Electorale 68/1992, pentru a permite reprezentarea parlamentară a diasporei:

- crearea Circumscripției Electorale 43 Diaspora, cuprinzând românii din afara granițelor;

- numărul de senatori și deputați se va stabili proporțional cu numărul cetățenilor români (conform Actului de Identitate). Se va stabili distribuția de mandate pe circumscripție și norma de reprezentare;

- se va modifica Art. 20 din Legea Electorală 68/1992, pentru a permite înființarea centrelor de votare și pe lângă Centrele Culturale și locașurile de cult.

1.4.2. CADRUL ORGANIZATORIC

1.4.2.1. Centrele Românești

a. Justificare

Influența culturii și spiritualității românești este esențială pentru păstrarea identității naționale la populația de origine sau descendență românească, iar în acest sens experiența ne arată că rolul principal trebuie să-l joace Centrele Românești. În aceste locașuri sociale și culturale, viața comunităților se poate desfășura fără implicări profesionale, neutralitatea profesională eliberând membrii comunităților de prejudecții. Centrele Românești pot deveni vitrinele de prezentare a valorilor naționale și implicit devin puternice centre de lobby pentru România.

b. Organizare

În cadrul Centrelor Românești își pot găsi locul Centrul Cultural, sediile organizațiilor comunitare, birourile Ministerului Românilor de Pretutindeni, consulatele generale și onorifice, sedii ale firmelor românești, mici complexe comerciale românești și poate un element esențial îl vor constitui secții universitare de predare a culturii umaniste românești. Administrarea și conducerea acestor complexe trebuie să aparțină exclusiv comunităților, ca o condiție sine-qua-non pentru ferirea lor de influențe și presiuni politice cu evidente urmări de dezbinare. Pentru protejarea de elementele poluante ale subculturii, va fi necesar sprijinul permanent al statului român pentru promovarea unei arte autentice naționale.

1.4.2.2. Ministerul Românilor de Pretutindeni. 32